

lige saa nøgagtig Undersøgelse som selve Landet. Det er derhos ganske naturligt, at man tillige undersøger, om det ikke er rigtigt ved kunstige Midler at styrke endnu mere de Egenflaaber, som disse Fjorvande have. Ifølge vorr Lands Beliggenhed, isølge dets Deling er det naturligt, at naar man ikke helt kan beherske de forskjellige Vandbøge, der skille det ad, man da maa ønske i det Mindste at kunne beherske dem delvis, og det er naturligt, at Opmærksomheden herved lige saa meget henledes paa Flaadens Virksomhed i Store Belt som i Sundet. Unfseligvis var det naturligvis, om man kunde undgaa, at dele Flaadens Virksomhed, om man altid kunde anvende sine Forsvarsmidler paa en saadan Maade, at de holdtes samlede og koncentrerede; men naar dette ikke kan ske, er det nødvendigt, at man maa give de Dele af Flaaden, som skulle kunne optræde særskilt, en vis Selvstændighed. Nu vide jo de ærede Medlemmer, at den Tanke, som for nogle Aar siden blev forhandlet her i denne Sal, om at skaffe en nem og nogenlunde hurtig Forbindelsesvei mellem de Flaadeafdelinger, der operere i Sundet, og dem, der operere i Store Belt, gennem Grønsund, ikke er mulig at udføre, idet de Skibe, som ere nødvendige, kraftige Skibe, maa have et større Dybgaaende end det, hvormed det er muligt at gaa igjennem det nævnte Fjorvand. Det vilde derfor være naturligt at undersøge, om det ikke var muligt at uddybe denne Forbindelsesvei, og, saadidt jeg veed, er der ogsaa af den høitærede Marineminister anstillet en Undersøgelse desangaaende, som viser, at det vel er muligt at kunne uddybe dette Fjorvand, men at det ikke er muligt at sikkre Bevarelsen af denne Uddybning ligeoverfor det Land, som har Tilhørlighed til altid at ville lægge sig ud for det sydlige Indløb til Grønsund. Jeg finder det derfor en fuldkommen rigtig Tanke, at den høitærede Marineminister har ønsket at kunne lade en Flaadeafdeling, hvis Hovedvirksomhed skulde falde i Store Belt, faae et Støttepunkt i Aggersøfjund; thi Naturen derneede giver allerede overordentlig Meget. Naturen giver et Havnleie, bestyttet ud ad til af de tre Der, Eggholm, Aggersø og Dmø, og den giver tillige, at der til dette Havnleie ikke er et enkelt, men flere Indløb. Der er Indløb dels gennem Aggersøfjund mod Nord, dels gennem Dmøfjund, dels gennem Fjorvandet mellem Dmø og Solland og for de mindre Skibe, for Kanonbaade er der ogsaa Indløb gennem de forskjellige Bøge, som adskillige Derne, der ligge Syd for Sjælland. Det er Betydningen af en saadan Flaadestation i Store Belt, at den har de forskjellige Indløb; men naar jeg siger Indløb, saa bruger jeg kun dette Udtryk for piebliffelig Bagester at rette det til Udløb; thi det er, som vi maa erindre, ikke blot Hensigten at skaffe et Skulested for Flaaden, men det er Hensigten at skaffe et Sted, hvor Flaaden vel midlertidig kan trække

sig tilbage, men hvor Hovedretningen, som Flaaden skal søge, ikke er indad, men udad. Det er det Gode herved, at det er en Station, som det er vanskeligt at blotere, fordi Udstrætningen fra det nordlige Udløb til det sydlige er saa stor, at der behøves en saa overlegen Flaadestyrke dertil, at det vil kunne anses muligt for vor Flaade at bryde ud gennem et af Udløbene med Chance til Held. Men er det naturligt at have sin Opmærksomhed hennendt paa dette Fjorvand, saa er det ogsaa meget naturligt, at man undersøger, om man ikke kan forbedre de i Forveien gode Lokalteter. Da der for to Aar siden fremkom Forslag til en Styrkning af denne Flaadestation, tænkte man nærmest paa at styrke den ved at spærre den nordlige og sydlige Afgang til denne Flaadestation ved en Række Torpedoer, og da disse ikke med Sikkerhed kunne forventes at blive liggende, naar de ikke kunne beskyttes ved Kanoner, var der tillige foreslaaet Batterier eller Forter anlagte, der kunde beherske disse Linier og sikkre, at ingen Fjende kunde vove sig hen for at gjøre Forsøg paa at tage Minerne op. Der er nu af den høitærede Marineminister foreslaaet nogle større Foranstaltninger. Jeg skal ikke udtale mig derom, fordi det er umuligt at kunne bedømme det, uden at have set disse Forslag nærmere. Bedømmelsen af Detaillerne, Bedømmelsen af Spørgsmaalene om, hoormegret Minemateriel der behøves, hoormange Bærter, der bør anlægges, hvad Konstruktioen disse bør have, hvorledes Bestykningen skal være og hvad det hele Antæg vil koste, og om det, som det koster, staar i Forhold til det, som der vindes, er det selvsjælgelig først muligt at faae klarlagt i det Udvalg, til hvilket denne Sag vil blive henvist, hvilket Udvalg selvsjælgelig vil have sin Opmærksomhed henvendt derpaa, og fra hvilket vi saa, naar Sagen kommer til 2den Behandling, kunne faae en fylldig og kyndig Veiledning. Jeg maa altsaa, idet jeg forbeholder mig senere at udtale mig om disse Enkeltheder, sige, at jeg i det Hele kan slutte mig til den Tanke, der ligger bagved den høitærede Ministers Forslag; men jeg maa dog sige, at jeg paa den anden Side har to Betænkneligheder ved denne Sag. Den ene er den, at det er vanskeligt at bedømme, om det, der foreslaas, kan ses paa ganske alene uden i Forbindelse med de øvrige Spørgsmaal om Landets Forsvar; thi det er mig ikke klart, hvor dette Forslag fører hen. Det kan jo være meget naturligt at faae Bliffet fæstet derpaa. Vi se, at den høitærede Minister tilsigter at bætte Flaadestationen ved Miner og Forter, vi se, at han vil skaffe denne Flaadestation en Anløbsbro, nogle Magasiner og enkelte Værksteder; Udstrætningen af disse sidste synes ikke at være stor, thi det er kun et mindre Beløb, der begyæres dertil. Men der er tillige den Udtalelse af den høitærede Marineminister, at det foreliggende Forslag kun er, „som han foreløbig har